

andrede Lovgivningen og forandrede Anordningen og Regulativet, vilde man dog Intet naae, saalænge man ikke sammensætter Sessjonen paa en anden Maade end hidtil. Udtrykket for, hvad der sker og ikke sker paa Sessjonerne, faar Justitsministeriet gennem Tal, og disse Tal revideres i Udskrivningsrevisionskontoret, men det er kun en Talrevision. Man kan af Tallene se Uoverensstemmelserne, men paa-pege, hvori Feilen ligger, det kan man ikke. Det er derfor nødvendigt, at der paa en eller anden Maade skabes en Regulator, der kan tilvejebringe den nødvendige Ensartethed i Udskrivningen. Om en saadan Institution kan tilvejebringes f. Ex. ved, at man danner en Kommission, bestaaende af en Brigadegeneral, Hærens Stabslæge og en Embedsmand fra Justitsministeriet, eller om det kan ske paa en anden Maade, skal jeg ganske henstille. Min Tanke er den, at en saadan Kommission skulde reise til de forskellige Udskrivningskreds, følge Sessjonen et vist Antal Dage, være veiledende for den og dernæst drage til en ny Udskrivningskreds. Jeg tror, at der ad den Veitillige kunde opnaas det Gode, at man fik skabt den Erfaring, paa Grundlag af hvilken Anordningen og Regulativet bør udarbejdes, thi som disse nu ere, fremtræde de nærmest som spredte Bestemmelser, der støtte sig paa enkelte Mænds Erfaringer enkelte Aar, og netop derfor have de væsentlige Mangler. Man kunde maaste ogsaa gaa en anden Vej, ved at samle Udskrivningscheferne og det faste Personale, de Officerer og Militærlæger, der skulle deltage i Udskrivningen, før Sessjonens Begyndelse, for at de i Fællighed kunde overveie, hvilke Betragtninger der skulde være ledende ved Behandlingen. Men hvad der end gjøres paa disse Omraader, saa bør der i alle Tilfælde sørges for, at den Maade, hvorpaa Sessjonerne sammensættes, hvad Officerer og Læger angaar, forandres. Nutildags kommanderes der hvert Aar en Kapitain til Sessjonen i hver Kreds. Han kommer det Aar uforberedt, og naar han har skabt sig en lille Erfaring ved Sessjonen, forsvinder han for aldrig mere at komme igjen. Det Samme er Tilfældet med Lægen, men han kommer maaste engang igjen, men saa kun efter mange Aars Mellemrum. Dette Forhold vil det idetmindste paa dette Omraade være let at rette paa, thi vi have jo Fortærkningsbataljonscheferne, dem vil der Intet være til Hinder for Aar ud og Aar ind at sende paa Sessjonerne. For Lægens Vedkommende er Spørgsmaalet vel vanskeligere; ønskeligt var det imidlertid, om den samme Læge var indtil 5 Aar ved Sessjonen, men heller ikke dette Spørgsmaal antager jeg vil være uløseligt. Man maa nemlig tage noget Hensyn til, at vore militære Læger dog ere lænede langt bedre end de civile Læger, der ere i Embedsstilling, og man maa derfor have nogen Ret til fra Statens Side at

fordre lidt mere Bederlag af dem, end de nu yde; men selv om der skulde kræves et yderligere Tilskud, saa skal ialtsald jeg gjerne være med til at stemme for, at et saadant gives Sessjonslægerne paa Finansloven, thi jeg anser det for et Spørgsmaal af meget stor og væsentlig Betydning.

Jeg skal hermed afslutte mine Bemærkninger. Jeg haaber for det høie Thing at have paavist, at der er Uregelmæssigheder ved Sessjonerne, som det vilde være ønskeligt at faae reformerede paa en eller anden Maade. Jeg haaber ogsaa, at den høitærede Justitsminister vil erkende, at der er Mangler, og erkjender den høitærede Justitsminister det, vil han ogsaa erkjende det Berettigede i, at jeg slutter med at spørge: Agter den høitærede Justitsminister at foretage en Revision af Bestemmelserne vedrørende Udskrivningsvæsenet?

Justitsministeren (Mellermann): I Anledning af de Bemærkninger, som den ærede Forespørger fremkom med, skal jeg indrømme, at de Uligheder og Uensartetheder, som han har paa-peget, jo maa erkjendes at være tilstede. Jeg skal derfor heller ikke have Noget imod at gjøre Skridt for at faae det Spørgsmaal taget under Overveielse, navnlig ved Samraad med Krigsministeriet, hvad der vil være at gjøre for om mulig at afhjælpe disse Mangler. Jeg er enig med den ærede Forespørger deri, at naar der skulde gjøres Noget i den Retning, maatte det være haade ved Lovbestemmelse og ved administrative For skrifter; jeg tror ikke, det kan gjøres ved den ene af disse Ting alene. Hvad Lovgivningsbestemmelser angaar, er der imidlertid der mange Vanskeligheder at overvinde, og jeg kan saaledes ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at det dog maaste vil være vanskeligt at gjenneføre en i det Mindste væsentlig Forøgelse af Udskrivningskredsene. Det maa jo erindres, at ved den sidste Revision af Børnepligtsloven blev Udskrivningskredsens Antal formindsket med een, og den Lønden, der overhovedet har været hos Lovgivningsmagten til faa-vidt mulig at indskrænke Embedsmændenes Antal, men derimod ikke til at sørge dem, har jo hidtil stillet det saa temmelig haab-løst at forsøge paa noget Saadant, som en væsentlig Forøgelse af Udskrivningskredsens Antal vil være. Der ligger, og det erkjender jeg, i det i Sommer vedtagne Tillæg til Hærløven en særlig Grund til, at vi tage flere af disse Spørgsmaal under Overveielse, og navnlig indrømmer jeg, at der er en vis Uoverensstemmelse mellem de gjældende Regler om Nummerbytning og den hele Tanke, som ligger til Grund for Novemberholdet. Om man just af den Grund skulde gaa faavidt helt at afflasse Nummerbytningen, vil jeg imidlertid dog ikke ubtale nogen Mening om. Hvad Sessjonernes Sammensætning angaar, maa man der ifjelne imellem, hvad der kan gjøres ad administrativt Vej, og hvad der udkræver Lov.